

[Forsvarsministeren.]

hvorved vi fik en hær på knap 100 000 mand. Hvis det var rimeligt dengang, må jeg så ikke spørge: Hvorfor er det så urimeligt i dag? Hvor er forklaringen på, at det, som det ærede medlem som minister i 1937 anbefalede og virkede for, i dag pludselig er blevet en urimelighed, noget, som bør give anledning til de aller alvorligste betæneligheder? Der blev i løbet af 1949 ført en række forhandlinger — ja, de begyndte allerede i efteråret 1948 — om et skandinavisk forsvarsforbund. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og hans parti var jo tilhængere af, at Danmark skulle tilslutte sig et skandinavisk forsvarsforbund. Der var visse forudsætninger for, at et sådant forsvarsforbund kunne skabes. Den svenske regering havde erklæret sig villig til at afgive en garanti gående ud på, at hvis Danmark eller Norge blev angrebet, var Sverige rede til at betragte det også som et angreb på Sverige, men så længe garantien eksisterede, skulle Danmark og Norge forholdsmæssig anvende lige så store beløb til militære foranstaltninger, som Sverige gjorde. Jeg har ladet foretage en undersøgelse af, hvad den finansielle konsekvens ville være blevet, hvis forsvarsforbundet var blevet oprettet og Danmark havde accepteret denne betingelse, som var opstillet fra svensk side. Det viste sig, at skulle vi have påtaget os samme udgifter pr. indbygger til militære foranstaltninger, som Sverige gjorde i finansårene 1946—49, så ville vi være kommet op på et beløb på 458,8 mill. kr. om året; tager vi finansåret 1949—50, så ville vi, hvis vi havde accepteret det af det radikale venstre anbefalede forsvarsforbund, være kommet op på et beløb af 468 mill. kr.

Må jeg i denne forbindelse have lov til at minde om, at den forsvarsordning, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og hans parti fandt det fornødent at gennemføre før den anden verdenskrig, ifølge en foretaget beregning, hvor man har anvendt prisgrundlaget umiddelbart efter den anden verdenskrigs afslutning, altså foråret og forsommeren 1945, ville have kostet 1 500 mill. kr. Hvis vi skulle have en forsvarsordning som forholdsmæssigt kom til at svare til den forsvarsordning, man har i Sverige, er der ikke nogen som helst tvivl om, at så ville udgifterne til materiel være kommet væsentlig op over et beløb på 1 500 mill. kr. Men så længe der blev forhandlet om det skandinaviske forsvarsforbund, var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og hans parti på ingen måde betænkelig ved at binde Danmark til sådanne militære udgifter.

Det var imidlertid ikke muligt at gennemføre det skandinaviske forsvarsforbund, og i stedet blev Danmark medlem af Atlantunionen. Det ærede medlem kan ud fra udenrigspolitiske betragtninger gøre indvendinger imod Danmarks tilslutning til Atlantunionen, og det har det ærede medlem og hans parti som bekendt gjort. Men hvad er det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gør i dag? Han anfører som grundlag for sine betæneligheder ved det forslag om en ekstraordinær bevilling, som regeringen nu er mødt med, hensynet til hele Danmarks økonomi, hensynet til de sociale foranstaltninger her i Danmark. Men når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og hans parti ikke havde økonomiske betæneligheder, ikke havde sociale betæneligheder ved at gå ind for de meget betydelige militæruddgifter, som det skandinaviske forsvarsforbund ville have medført, med hvilken ret anfører det ærede medlem så i dag her fra folketingets talerstol disse betæneligheder?

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard erklærede, at der bør ved behandlingen af de militære udgifter være en rimelig afvejning af hensynet til vore sociale værn. Det er, sagde det ærede medlem, en forpligtelse for demokratiet. Regeringen er ganske enig med det ærede medlem heri. Regeringen er også af den opfattelse, at de militære foranstaltninger, som den anser det for fornødent at få gennemført, ikke bør have til følge, at den sociale lovgivning her i landet forringes. Der er heller ikke nogen som helst grund til at tro, at det, som regeringen her er gået ind for, behøver at påvirke vor sociale lovgivning. Må jeg minde det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det høje ting om, at Danmark under besættelsen kunne berøves af de tyske undertrykkere værdier, der er gjort op til et samlet beløb på 12 milliarder kr., uden at det af den grund var fornødent at angribe den sociale lovgivning. Jeg tager derfor ikke det ærede medlems økonomiske bekymringer og sociale betragtninger i anledning af forslaget om en ekstraordinær militærbevilling for mere, end de repræsenterer, nemlig et stykke agitation, et forsøg på politisk at udnytte den omstændighed, at tingene ude i verden har udviklet sig på en sådan måde, at man nu må gennemføre den udbygning af vore værn, som er påkrævet, hvis handlingen skal svare til den forpligtende erklæring, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards parti har været med til at afgive om, at man vil forsvare Danmark, hvis det angribes.

Men der er et andet forhold, som må tages